

Poniżej umieszczony rysunek 1 przedstawia nam schematycznie cały aparat.

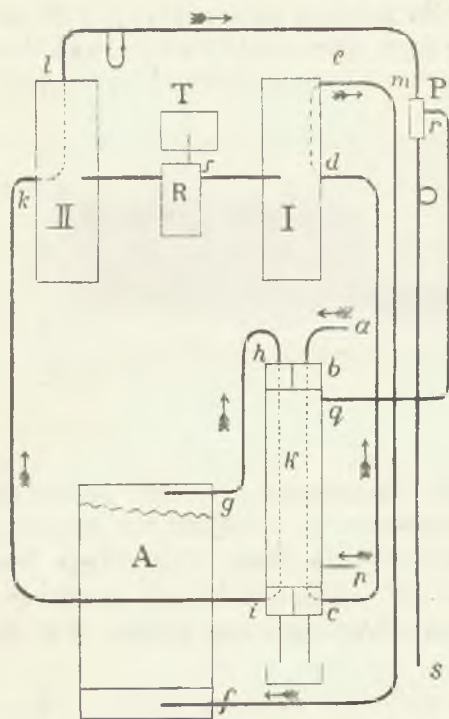

Fig. 1.

K w powyższym rysunku jest chłodnik, który chłodzi gazy gorące i utrzymuje je na zawsze stałej temperaturze. *A* jest cylinder, wypełniony nieco wilgotnem wapnem palonem, *I* jest to bęben, przez który przechodzi gaz, zawierający jeszcze kwas węglowy, *II* zaś to drugi bęben, przez który przechodzi gaz, uwolniony od kwasu węglowego. Działanie aparatu jest następujące: Przy *p* wpuszczamy wodę do chłodnika; stąd dostaje się ona przez *q* i *r* do smoczka *P*, aby potem przy *s* ująć na zewnątrz. Przechodząc przez smoczek ssie woda gaz przez cały przyrząd tak, że gaz musi wchodzić z kominu do przyrządu przez *a*, w chłodniku schładza się do właściwej temperatury, przy *c* wychodzi, aby się przy *d* dostać do bębna *I*. Po przejściu przez

ten bęben wchodzi gaz przy *f* do cylindra *A*, gdzie wapno wilgotne pochłania całkowicie kwas węglowy tak, że gaz wydostawszy się stamtąd, przeszedłszy ponownie przez chłodnik *K*, dostaje się do bębna *II* już uwolniony od kwasu węglowego. Oba bębny, umieszczone na osi, udzielają swój ruch odpowiedniemu przyrządowi *R*, z którego wystaje dźwignia, pisząca znaki na pasku papieru, nawiniętym na bębnie *T*. Dźwignia podnosi się około 10 razy na godzinę do wysokości, odpowiadającej chwilowej zawartości kwasu węglowego i pozostawia na pasku odpowiednią kreskę. Rysunek 2 przedstawia nam aparat w widoku.

Rysunki 3 i 4 (str. 68) przedstawiają nam takie paski rozwinięte, na których dźwignia zapisywała przez jedną dobę zawartość kwasu węglowego w gazie ssanym z kominu. Liczby na poziomej oznaczają godziny od 12 w południe jednego dnia do 12 w południe dnia następnego. Liczby na pionowej oznaczają zawartość kwasu węglowego.

Diagram I (fig. 3) zdjęto aparatem próbnym w gorzelni, w której palił palacz egzaminowany, wiedzący o tem, że jest kontro-

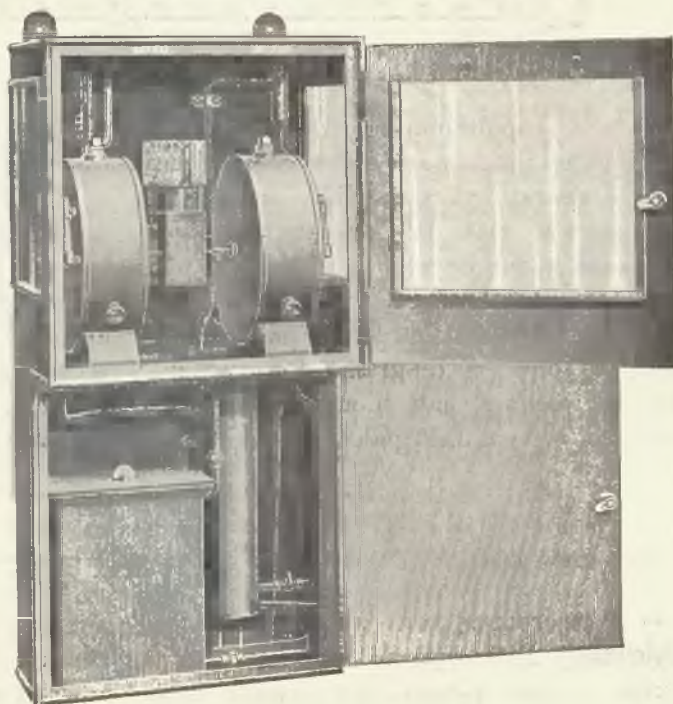

Fig. 2.